

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Chmelíčka a soudkyň JUDr. Barbory Hněvkovské a JUDr. Ivy Březinové ve věci

žalobkyně: **T. & A. INTERNATIONAL TRANSPORT, spol. s.r.o.**
IČO 63493993
sídlem Sadová 1433/5,769 01 Holešov

proti
žalované: **90mm, s.r.o., IČO 27197409**
sídlem Rybalkova 383/55, 101 00 Praha 10
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Brücklerem
sídlem U hrušky 63/8, 150 00 Praha 5

o zaplacení částky 39 930 Kč

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31. 1. 2018, č.j.10 C 345/2017-36,

takto:

Rozsudek soudu I. stupně se **z r u š u j e** a věc se vrací soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

- 1 Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl návrh žalobkyně, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit jí částku 39 930 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 6. 8. 2017 do zaplacení (výrok I.), současně uložil žalobkyni povinnost nahradit žalované na nákladech řízení částku 10 164 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II).
- 2 Soud I. stupně tak rozhodl o návrhu žalobkyně, která na základě e-mailové objednávky žalované ze dne 6. 6. 2017 provedla pro žalovanou ve dnech 9. – 13. 6. 2017 mezinárodní přepravu nákladu z Velké Británie (Burton on Trent) do České republiky (Unhošť). Přeprava byla žalobkyní provedena bez výhrad, o čemž svědčí žalovanou podepsaný mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nevolová

nákladní list CMR č. 0437505 dne 13. 6. 2017. Dne 21. 6. 2017 zaslala žalobkyně žalované do sídla firmy fakturu č. 201700457 na částku 39 930 Kč vč. DPH, na které se dohodli, se splatností dne 5. 8. 2017. Ani po opakovaných urgencích žalovaná dlužnou částku neuhradila.

- 3 Soud I. stupně po provedeném dokazování vzal za prokázané, že žalobkyně účtovala žalované částku 39 930 Kč za přepravu uskutečněnou v období od 9. 6. 2017 do 13. 6. 2017 z Burtonu on Trent do Unhoště. Zásilka se vrátila žalobkyni jako nedoručená dne 7. 7. 2017. Žalobkyně vyzývala žalovanou k úhradě dluhu předžalobní upomínkou ze dne 2. 10. 2017. Soud prvního stupně naopak nechal za prokázané, že žalovaná objednala u žalobkyně přepravu nákladu, že podepsala CMR, ani že nechala zboží přepravit žalobkyni a přepravené zboží převzala, když objednávka žalované odeslaná z e-mailu englishtoysshop.seznam.cz neobsahuje uznávaný nebo kvalifikovaný podpis jednatele žalované Jana K.. Stejně tak nebylo prokázáno, že by na CMR listu bylo připojeno razítko a podpis žalované, když žalovaná platnost podpisu a razítko zpochybnila.
- 4 Tento skutkový stav soud I. stupně posuzoval po právní stránce podle Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě (dále jen Úmluva), sjednané dne 19. 5. 1956 v Ženevě, k níž Česká republika přistoupila v roce 1974, a byla vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 11/1975 Sb.. Soud I. stupně uvedl, že v řízení nebylo prokázáno uzavření smlouvy o mezinárodní přepravě zboží mezi účastníky ve smyslu ustanovení čl. 1 Úmluvy. CMR nákladní list může být, pokud není prokázán opak, věrohodným dokladem o uzavření a obsahu přepravní smlouvy ve smyslu čl. 4 a 9 Úmluvy, jakož i o převzetí zásilky dopravcem, pouze v případě, že jej odesílatel podepíše. Je-li platnost podpisů na CMR nákladním listu zpochybněna, je na tom, kdo se platnosti předložené listiny dovolává, aby její pravost prokázal (ustanovení § 134 o.s.ř. a contrario). Není-li prokázáno, že listinu odesílatel podepsal, nelze mít skutečnosti v ní uvedené za prokázané a z jejího obsahu vycházet. Protože žalobce neuznal důkazní břemeno, pokud jde o uzavření smlouvy a o poskytnutí plnění žalované, nenašel jeho nárok oporu v právu. Soud I. stupně jen pro úplnost dodal, že ani vytištěný e-mail, v němž je uvedena adresa odesílatele, neprokazuje, že e-mail skutečně odeslala osoba uvedená v e-mailu jako odesílatel, neboť pomocí služby fake mailer může kdokoli v průběhu několika minut bez dalšího z vlastního počítače odeslat e-mail označený jako e-mail odeslaný z jakékoli e-mailové schránky. Výrok o nákladech řízení soud I. stupně odůvodnil dle § 142 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn (dále jen „o.s.ř.“), neboť žalovaná měla ve věci plný úspěch a má tak právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení.
- 5 Proti uvedenému rozsudku soudu I. stupně podala žalobkyně včasné odvolání. Uvedla, že zástupce žalované účelově tvrdí, že žalovaná nikdy neuzavřela s žalobcem smlouvu o přepravě v mezinárodní dopravě. Žalobkyně přijala standardní e-mailovou objednávku na přepravu věci s místem nakládky a vykládky včetně kontaktního čísla na objednavatele, tedy zástupce žalované. Z dostupných zdrojů na justici.cz si žalobkyně ověřila existenci žalované společnosti. Jelikož ani po obdržení doporučené výzvě k úhradě a následném telefonickém rozhovoru se zástupcem žalobkyně jednatel žalované nenahlásil orgánům činným v trestním řízení, že se může jednat o zneužití jména společnosti, tedy nehájil dobré jméno společnosti, má žalobkyně za to, že přepravní smlouva byla naplněna. Zboží bylo dodáno příjemci a žalobkyni vznikl

nárok na dohodnuté přepravné. Žalobkyně proto navrhla zrušení napadeného rozsudku, případně změnu s vyhověním žalobě a s přiznáním náhrady nákladů řízení.

- 6 Žalovaná k odvolání žalobkyně zopakovala, že žádnou obchodní činnost s kontakty ve Velké Británii nemá, neobchoduje a nikdy si neobjednala přepravní služby ani u žalobkyně ani u třetí osoby, v rozhodné době žádné zaměstnance ani pověřené osoby neměla, protože její podnikatelská činnost spočívá v provádění instalátérských činností. Trestní oznámení neučinila proto, že z praxe a ze zkušeností ví, že trestní oznámení nebude ze strany orgánů činných v trestním řízení jakýmkoliv způsobem řešeno, neboť žalované nevznikla škoda, žalobkyni však nic nebrání trestní oznámení učinit. Žalovaná považuje rozsudek soudu I. stupně za věcně správný a navrhla, aby jej odvolací soud jako věcně správný potvrdil a přiznal žalované náhradu nákladů odvolacího řízení.
- 7 Z podnětu odvolání žalobkyně odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že je namístě rozsudek soudu I. stupně zrušit.
- 8 Z obsahu spisu je zřejmé, že se žalovaný bránil žalobě tím, že uváděl, že přepravu neobjednal, Mezinárodní nákladní list (dále jen CMR list) nepodepsal, zboží nepřevzal, v sídle se nezdržuje a žalobce nezná. Z protokolu o jednání před soudem prvního stupně ze dne 31. 1. 2018 vyplývá, že prvostupňový soud provedl veškeré důkazy, které předložil žalobce, žalovaný na podporu svých tvrzení, že jeho podpis na CMR listu není jeho podpisem, doložil pouze list papíru s razítky žalovaného a podpisy jednatele žalovaného, který soud prvního stupně též provedl k důkazu. Z protokolu o jednání však není zřejmé, že by se žalovanému dostalo řádné poučení soudem podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. o tom, že dostatečně neprokázal svá tvrzení např. o tom, že CMR list nepodepsal, neboť list papíru s razítky žalovaného a podpisem jednatele žalovaného v žádném případě takovou skutečnost neprokazují. Soud prvního stupně měl tedy žalovaného v intencích ustanovení § 118a odst. 3 o. s. ř. poučit, že dosud nenavrhl důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, že CMR list nepodepsal, že se ve svém sídle již nezdržuje a nemohl tedy zboží převzít, nebo že předmětem jeho činnosti jsou instalátérské práce, když z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že předmětem činnosti žalovaného je zprostředkování obchodu a služeb apod. a vyzvat ho, aby takové důkazy označil bez zbytečného odkladu, a poučit ho o následcích nesplnění této výzvy. Není správný názor prvostupňového soudu, že v daném případě důkazní břemeno tíží žalobce. Ten jako důkaz předložil objednávku i její potvrzení i doklad o dodání a je to naopak žalovaný, který musí prokázat svá tvrzení, že zboží neobjednal a nepřevzal. Je sice pravdou, že se žalobce k jednání soudu omluvil, mohl mít ovšem důvodně za to, že veškeré skutečnosti již soudu doložil, neboť ze skutečnosti, že jej soud I. stupně nevyzval k doplnění žalobních tvrzení, mohl mít za to, že svou povinnost tvrzení a povinnost důkazní splnil, když sama žaloba nebyla zamítnuta na základě až u jednání nově vyšlých skutečností, k jejichž doplnění by soud k ujednání nepřítomného žalobce nemohl vyzvat, ale na základě tvrzení a důkazů, které měl soud k dispozici již při nařízení jednání (§ 114a odst.2 písm.e/, § 118a odst.3 a § 119 odst.1 a contr. o.s.ř.).
- 9 Nepoučil-li tedy v projednávané věci soud prvního stupně žalovaného podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. (jak z obsahu spisu vyplývá), neboť provedené dokazování vyhodnotil jako dostačující

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nevolová

pro nevyhovění žalobě, je to závěr, který nemá oporu v provedeném dokazování a zatížil tím řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci § 205 odst.2 písm.c/ o.s.ř.). Je-li proto ke správnému rozhodnutí věci zapotřebí podstatných (pro rozhodnutí zásadně významných) skutkových zjištění, která neučinil soud prvního stupně, nejsou podmínky ani pro potvrzení, ani pro změnu rozhodnutí soudu prvního stupně; odvolací soud proto postupem podle § 219a odst. 1 písm. a) a odst.2 o. s. ř. rozhodnutí zrušil a věc dle § 221 odst.1 písm.a/ o.s.ř. vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

10 V dalším průběhu řízení soud I. stupně procesně korektním způsobem (viz zejména § 118a o. s. ř.) doplní dokazování o všechny důkazy, které shledá relevantními pro dostatečné zjištění skutkového stavu a pro učinění právního závěru, který ve věci hodlá přijmout. S těmito důkazy se také přehledně a srozumitelně vypořádá v části rozsudku věnované provedeným důkazům, jejich hodnocení a následnému závěru o skutkovém stavu. Přihlédne také k námitkám žalobce uvedeným v jeho odvolání a k nově předloženému důkazu v odvolacím řízení. V novém rozhodnutí ve věci dále rozhodne o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **není dovolání přípustné** (§ 238 odst. 1 písm. k) o. s. ř.)

Praha dne 23. srpna 2018

JUDr. Milan Chmelíček, v.r.
předseda senátu